

sin Urigtighed være egnet til at fremhæve — i hvor høj Grad den Politik, der da blev ført her, var gunstigere overfor de ubemidlede Livsformødenheder og de ubemidlede almindelige Forbrug, end den var i noget som helst andet Land i Europa.

Endelig sagde den højtærede Minister, at ingen blev fed af vort Forslag. Nej, det kan saamænd gerne være, men der er saavist heller ingen, der bliver fed af de Forslag, som den højtærede Statsminister har gennemført i denne Samling; det kan vi jo komme nærmere ind paa under Tillægsbevillingslovens Behandling. Udbyttet er for at bruge et mildt Udtryk ganske overmaade magert, og jeg forstaar ikke, hvorledes den højtærede Statsminister eller den ærede socialdemokratiske Ordfører kan tage det i deres Mund, at i vor Ministertid blev Hænderne lagt i Skødet og der skete intet i Modsætning til det, der sker nu. Der skete imidlertid adskillige Gange saa meget, og ogsaa adskillige Gange saa meget, der netop havde Forbindelse med Erhvervs-krisen og sigtede til dens Afhjælpning, som der sker nu. Den Smule, som den højtærede Minister har gennemført i Aar, er slet ikke andet end, hvad der allerede indeholdtes i de bekendte 8 Punkter og gennemførtes af den foregaaende Regering, men kun gennemførtes paa en adskilligt virkningsfuldere og adskilligt mere udstrakt Maade, end det sker her, ligesom ogsaa offentlige Arbejder blev sat i Gang i en ganske anden Udstrækning, end det er sket under det nuværende Ministerium. Det kan ikke nytte at blive ved at føre disse Fraser i Munden, naar Kendsgerningerne taler saa ganske afgjort derimod.

L. D. Rasmussen: Maa jeg først sige med Hensyn til den af de Konservative fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen, at den vil jeg fraraade mine Partifæller at stemme for. Vi ønsker ikke, at Skattepolitikken skal drives den Vej, at man skal i større Grad lette de direkte Skatter og derved tvinge den hele Udvikling i Retning af mere indirekte Beskatning.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Pürschel, som ikke kunde forstaa og vilde polemisere imod den Udtalelse, jeg kom med, at de Konservative vil ofre alt, hvad der kræves til militære Formaal, og henviste til, hvad der var sket i 1922. Hvad der skete den Gang, illustrerer absolut Rigtigheden af min Paastand; thi de Konservative var slet ikke tilfredse med, hvad der blev gennemført. De vilde have gennemført alt, hvad

der var blevet krævet, hvis de havde haft Magt dertil. Nu kunde de ikke faa saa meget, som de ønskede, da Venstre ikke vilde være med dertil, og saa kom der et Forlig, som i og for sig ikke passede de Konservative, det ønskede mere; ganske lige saadan var det med Ordningen af 1909. Man er altsaa standset paa Steder, hvor man ikke ønskede at gøre det; man vilde have haft mere, hvis der havde været Mulighed derfor.

Det ærede Medlem talte om Told som noget, man skulde drøfte. Jeg har snart sagt ikke hørt andet fra den Side end Told, hvor der har været Tale om alvorlige Samfundsspørgsmaal. Nu vil jeg gerne sige til de Konservative: Tror De da virkelig, at dette er et Universal middel med Hensyn til vor Industri og vore Erhvervsvirksomheder? Jeg kan erindre, at en Konservativ, nemlig nu afdøde Aleksander Foss, ved en Finanslovsbehandling i Fredericiagade talte om, at man maatte holde sig klart, at efter Krigen maatte og skulde der ske en Kapitalkoncentration saa stor, som man aldrig havde tænkt sig her i Landet. Det vilde blive en bydende Nødvendighed for Selvopholdelsen; thi i Udlandet vilde man netop skabe saadanne Kapitalkoncentrationer, og ve os og vor Industri, hvis vi ikke fulgte med paa dette Omraade. Hvad angaar Koncentrationen i andre Lande, er den dog vist stærkt i Gang, og for en stor Del er den fuldbyrdet. Jeg har ikke lagt Mærke til, at man har koncentreret sig nævneværdigt herhjemme. Man holder altsaa sin Virksomhed spredt, tager ikke den Fordel, der kan opnaas ved en Simplificering og Sammendragen af Administrationen, tager heller ikke de Fordele, der kan faas ved en rationel Gennemførelse af Anskaffelse af de nyeste tekniske Hjælpemidler, altsammen Ting, som vil kunne bevirke en billigere Fremstilling af Varerne og dermed en bedre Konkurrencemulighed. Men dette taler de Konservative slet ikke om. Nej, Told og atter Told er det, de kræver, en Foranstaltning, der selvfølgelig lige saa godt kan virke som en Sovepude, som den kan virke som noget andet.

Saa kom der en Udtalelse fra de to ærede Medlemmer, de Herrer N. Neergaard og Pürschel, som i nogen Grad forundrede mig, og som vistnok trænger til at blive en Smule nærmere undersøgt. Det var den, at den direkte Skat giver sig Udtryk i Varepriserne, det vil med andre Ord sige, at det er en Overvæltningsskat. Jeg har hørt Paastanden før og har derfor